

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612204776
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3612204776.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom 825 22 Bratislava 26, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zastúpeného: E. E. R., advokát so sídlom XXX XX T., E. 9, proti žalovaným: 1/ E. E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P. F. R., D. R. XXX, 2/ S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P. F. R., D. R. XXX, obaja žalovaní zastúpení: H. Q., advokát, so sídlom XXX XX T. nad T., F. XXXX/XX, o zaplatenie 15 656,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 5C/62/2013-878 zo dňa 27. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného 2/ o d m i e t a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. z r u š u j e.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanej 1/ v celosti (výrok I.), žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 15 656,33 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 03.05.2017 do zaplatenia (výrok II.) a vo zvyšku príslušenstva žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol výrokom IV. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti vo výroku IV. o trovách konania podala odvolanie žalovaná 1/ i žalobca, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením sp. zn. 6Co/49/2020 zo dňa 28.10.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie napadnutej časti vo výroku IV. o trovách konania zmenil tak, že žalovaná 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % a žalobca má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného odvolacieho konania v rozsahu 36 %.

3. V čase rozhodovania odvolacieho súdu uznesením sp.zn. 6Co/49/2020 zo dňa 28.10.2020 sa v spise nenachádzalo odvolanie žalovaného 2/ proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 5C/62/2013-878 zo dňa 27. marca 2020 a ani vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o tomto odvolaní nebola v tom čase predložená. Na základe podnetu žalovaného 2/ zo dňa 08.12.2020 bolo do spisu dodatočne doložené odvolanie žalovaného 2/ zo dňa 14.04.2020 proti rozsudku súdu prvej inštancie.

4. Žalovaný 2/ v odvolaní napadol výroky rozsudku súdu prvej inštancie II., ktorým bol zaviazaný na plnenie a IV. ako súvisiaci výrok o trovách konania. Nedostatkom posúdenia uplatneného nároku je

skutočnosť, že súd nevidí rozdiel medzi prípadmi, keď dôvodom rozdielneho právneho posúdenia je iba nesprávnosť právnej kvalifikácie žalobcom v žalobe uplatneného nároku na základe inak nezmenených skutkových tvrdení a prípadmi, ktorý je dôvodom rozdielneho právneho posúdenia súdom prvej inštancie zásadná zmena skutkových tvrdení oproti podanej žalobe. Zatiaľ čo v prvom prípade súd môže nesprávne kvalifikovaný návrh z iného právneho titulu priznať bez toho, aby žalobca žalobcu buď zmenil, v druhom prípade môže žalobe vyhovieť iba vtedy, ak žalobca žalobu zmení a súd rozhodne o pripustení zmeny žaloby. Nemožno súhlasiť s tvrdením súdu v odôvodnení rozsudku, že žalobca sa potom, čo súd na pojednávaní 16.01.2020 vyslovil predbežný právny názor, že poisťná zmluva medzi žalobcom a žalovanou 1/ uzavretá platne nebola, v ďalšom podaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Z tohto podania, ale aj z následných vyjadrení žalobcu vyplýva, že zotrúva na skutkových a právnych tvrdeniach uvedených v pôvodnej žalobe

z 28.08.2012, uplatňoval si nárok voči obidvom žalovaným z titulu náhrady časti poisťného plnenia z dôvodu porušenia povinností poisťníka a poisteného podľa zákona č. 381/2001. Súd preto správne nerozhodoval o podaní žalobcu zo dňa 31.01.2020 ako o zmene žaloby, čo sa však následne v jeho rozhodnutí malo premietnuť do zamietnutia žaloby z dôvodu, že žalobca nepreukázal skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe. Pokiaľ súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej sumy na rozdielnom skutkovom základe, než na akom ho uplatnil žalobca a z úplne iného právneho titulu, rozhodol v rozpore s ustanovením § 216 ods. 1, 2 CSP. Na toto základné nesprávne právne posúdenie vecí nadväzujú ďalšie nesprávne právne úvahy súdu, keďže nebol nejaký dôvod zaoberať sa možným premlčaním nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Napriek tomu vyjadril nesúhlas s úvahami súdu o plynutí premlčacích lehôt. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva logický nezmysel v tom smere, že žalobca si žalobou podanou 28.08.2012 uplatnil nárok, o existencii ktorého sa dozvedel najskôr dňa 02.05.2017. To, že ide o rovnaký nárok, neurčuje jeho právna kvalifikácia, ale zhoda skutkových tvrdení, a tie sú v tomto prípade úplne rozdielne. Ak podanie žalobcu

z 31.01.2020 bolo zmenou žaloby, musel by súd otázku premlčania posudzovať vo vzťahu k termínu tejto zmeny, nie vo vzťahu ku dátumu 28.08.2012, kedy bola podaná žaloba na súde. Nárok žalobcu by potom musel posúdiť ako premlčaný dokonca aj v prípade, ak by priznal právnu relevanciu písomnému uznaniu dlhu zo s z jeho strany zo dňa 14.01.2010, keďže do dňa 31.01.2020 uplynula dlhšia doba ako 10 rokov. Toto uznanie však môže mať relevanciu len ak ide o nárok uznaný nielen čo do výšky, ale aj čo do dôvodu a túto podmienku uznania zo dňa 14.01.2010 nespĺňa, pretože v čase uznania netušil, že by mohlo ísť o nárok z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu voči nemu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného 2/ písomne vyjadril tak, že žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil. Súd prvej inštancie sa po skutkovej i právnej stránke s popísanými tvrdeniami žalovaného 2/ vysporiadal. Základom skutkových tvrdení žalobcu je od začiatku tvrdenie, že žalobca plnil za žalovaných 1/, 2/ náhradu škody spôsobenú maloletému T. a R. zdravotnej poisťovni žalovaným 2/ ako vodičom osobného motorového vozidla patriaceho žalovanej 1/. Na tomto skutkovom základe zotrval v priebehu celého konania. Pokiaľ ide o uznanie dlhu žalovaným zo dňa 14.01.2010, žalovaný 2/presne definuje svoj záväzok, uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že v zmysle

§ 420 Občianskeho zákonníka je zodpovedným subjektom za škodu spôsobenú maloletému predmetnou dopravnou nehodou a súčasne uvádza že v prílohe zaslané uznanie čo do výšky uznaného dlhu, času a výšky splátok zodpovedá žalobcom predloženému návrhu. Žalovaný 2/ teda svoje zavinenie jednoznačne uznal, uznal dlh vo výške 18 391,53 eur a uviedol aj dôvod. Žalovaný 2/ v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal súd prvej inštancie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

6. Žalovaný 2/ sa ďalej písomne vyjadril tak, že vo vyjadrení žalobcu nie sú uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prehodnotenie či korekciu jeho argumentácie v odvolaní. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi síce zakladá právnu domnienku, že dlh v čase uznania existoval, táto právna domnienka je však vyvrátiteľná v rámci následne vykonaného dokazovania. Žalovaný 2/ úspešne uplatnil námietky vo vzťahu k právnomu dôvodu veriteľom uplatneného nároku.

7. Žalobca sa ďalej písomne vyjadril tak, že zotrúva na doterajších podaniach, ktoré boli súdu doručené. Opätovne žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací predtým, než pristúpil k preskúmaniu veci v dôsledku podaného odvolania, zisťoval, či bolo podané v zákonom stanovenej lehote, subjektom oprávneným na podanie takéhoto opravného prostriedku, a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa.

9. Podľa § 386 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

10. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 2/ treba odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b/ CSP).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci prvýkrát meritórne rozhodol platobným rozkazom č.k. 21Ro/372/2012-48 zo dňa 11.12.2012, ktorým bola prvým výrokom žalovaným 1/, 2/ uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 15 656,33 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplataenia a náhradu trov konania spoločne a nerozdielne a druhým výrokom žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 6 262,53 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplataenia a náhradu trov konania. Následne, v poradí prvým rozsudkom č.k. 5C/62/2013-707 zo dňa 22.05.2017 rozhodol tak, že uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 15 656,33 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 05.01.2010 do zaplataenia, do troch dní s tým, že plnením jedného zo žalovaným zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/,2/ spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 % (výroky I. a II.). Výrokom III. priznal znalkyni Mgr. Márii Zelenkovej znalečné za vypracovanie odborného vyjadrenia č. 07/2016 v sume 138,22 eur a výrokmi IV. až VIII. vrátil stranám zložené preddavky a upravil účtáreň súdu na vyplatenie znalečného a vrátenie záloh, zložených stranami. Na odvolanie žalovaného 2/ bol uznesením odvolacieho súdu sp.zn. 6Co/18/2018 zo dňa 29.01.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a II. zrušený a vec bola súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie na nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie ďalej rozhodol v poradí druhým rozsudkom č.k. 5C/62/2013-878 zo dňa 27.03.2020 tak, že výrokom I. zamietol žalobu voči žalovanej 1/, výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 15 656,33 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 03.05.2017 do zaplataenia, do troch dní. Vo zvyšku súd žalobu výrokom III. zamietol a o trovách konania rozhodol výrokom IV. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Dňa 24.08.2020 súd prvej inštancie predložil vec tunajšiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovanej 1/ a žalobcu v časti vo výroku IV. súdu prvej inštancie o trovách konania. Odvolací súd vydal dňa 28.10.2020 uznesenie sp.zn. 6Co/49/2020, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie napadnutej časti vo výroku IV. o trovách konania zmenil tak, že žalovaná 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % a žalobca má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného odvolacieho konania v rozsahu 36 %. Odvolaciemu súdu bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní žalovaného 2/ dňa 24.05.2021.

12. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

14. V súdnej veci bol vydaný platobný rozkaz dňa 11.12.2012, proti ktorému bol žalovanou 1/ podaný odpor. Z tohto dôvodu odvolací súd pre posúdenie účinkov odporu žalovanej 1/ pristúpil k aplikácii ustanovení procesnoprávneho predpisu, účinného do 30.06.2016, teda zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení účinnom v rozhodnom čase.

15. Podľa § 174 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „OSP“) ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1).

16. Podľa § 91 ods. 1, 2 OSP ak je navrhovateľov alebo odporcov v jednej veci niekoľko, koná každý z nich sám za seba. Ak však ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, platia úkony jedného z nich i pre ostatných. Na zmenu návrhu, na jeho späťvzatie, na uznanie alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmiernu je však potrebný súhlas všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane.

17. Z citovaných zákonných ustanovení OSP vyplýva (pozn. - a obdobne je tomu i za aktuálne účinnéj právnej úpravy CSP), že ak bol vo veci platobný rozkaz vydaný voči viacerým žalovaným, odpor je oprávnený podať každý z nich. Účinky, ktoré sú s podaním odporu spojené, diferencuje zákonodarcu podľa toho, v akom postavení žalovaní vystupujú. Ak pri pluralite žalovaných ako nerozlučných spoločníkov podá odpor čo i len jeden z nich, zruší sa platobný rozkaz v celom rozsahu, a to vo vzťahu ku všetkým žalovaným. Naproti tomu v prípade samostatných spoločníkov platí, že platobný rozkaz v dôsledku podania odporu sa zruší iba voči tým žalovaným, ktorí odpor podali a voči ostatným žalovaným, ktorý odpor nepodali, zostáva platobný rozkaz zachovaný. Nerozlučné spoločenstvo v konaní je pritom také procesné spoločenstvo, kde úkony jedného subjektu spoločenstva v zásade zaväzujú každý ďalší subjekt, ktorý je členom procesného spoločenstva. Vzniká z povahy veci vždy tam, kde sa rozhodnutie vo veci musí vzťahovať na všetky subjekty tvoriace procesné spoločenstvo na jednej strane. Nerozlučné spoločenstvo ako procesnoprávny pojem však nemožno bez ďalšieho stotožňovať so solidaritou záväzkov. Pri solidárnych záväzkoch pôjde spravidla o samostatné procesné spoločenstvo. O nerozlučné procesné spoločenstvo pôjde vždy v prípadoch takzvaných nedielnych záväzkov.

18. V prejednávanej veci bol vydaný platobný rozkaz proti žalovanej 1/ ako vlastníčke a držiteľke motorového vozidla v čase vzniku škody na zdraví tretej osoby, ktorej náhradu škody plnil žalobca a proti žalovanému 2/ ako vodičovi vozidla v čase vzniku tejto škody na zdraví tretej osoby. Z uvedeného vyplýva, že medzi účastníkmi konania na strane žalovaných v zmysle vyššie popísaných právnych záverov nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 91 ods. 1, 2 CSP, z čoho vyplýva, že úkony jedného zo žalovaných automaticky nezaväzujú ostatných žalovaných. Keďže odpor proti platobnému rozkazu vydanému vo veci podala len a výlučne žalovaná 1/, nemožno tento jeho úkon automaticky vzťahovať i na žalovaného 2/, keďže nejde o prípad podľa § 174 ods. 2 veta prvá a druhá v spojení s § 91 ods. 1,2 OSP. Potom je namieste záver, že platobný rozkaz č.č.k. 21Ro/372/2012-48 zo dňa 11.12.2012 vo výroku I. i vo výroku II. nadobudol právoplatnosť voči žalovanému 2/ márnym uplynutím lehoty na podanie odporu (pretože menovaný proti nemu odpor nepodal). Odpor proti platobnému rozkazu podala len a výlučne žalovaná 1/.

19. Keďže vo vzťahu k žalovanému 2/ nadobudol platobný rozkaz zo dňa 11.12.2012 právoplatnosť čo do prvého i druhého výroku dňom 23.01.2013, odvolací súd odvolanie žalovaného 2/ zo dňa 14.04.2020 proti rozsudku č.k. 5C/62/2013-878 zo dňa 27.03.2020 odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP ako podané neoprávnenou osobou.

20. V tejto súvislosti bolo nutné zrušiť výrok II. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému 2/ duplicitne uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 15 656,33 eur s príslušenstvom i výrok III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola zamietnutá žaloba vo zvyšku príslušenstva uplatneného voči žalovanému 2/, podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP, ako rozhodnutie, na ktorého vydanie neboli splnené procesné podmienky, pretože vec bola vo vzťahu k žalovanému 2/ už predtým právoplatne skončená.

21. Odvolací súd rozhodol o trovách tohto odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému 2/, ktorého odvolanie bolo odmietnuté, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).